

De Kuifmees (Parus cristatus)
.....

Het was op een van die frisse ochtenden in april - waarbij je voelde dat de hele omgeving een mooie zonnige dag verwachtte - dat ik de volgende waarneming deed. Ja, het was alweer de tijd dat de lucht al vroeg verzadigd was van het vrolijke vogelgezag! Zo zongen Winterkoninkjes en Roodborsten om het hardst, terwijl het "gelach" van spechten regelmatig door het bos klonk en de Eksters en Vlaamse Gaaien elkaar met rauwe kreten uitscholden. De Tjiftjaf kon al lang niet meer uit z'n eentonig ritme komen, al deed die nog zo z'n best; dat deden de Fitissen overigens ook om nu eens eindelijk een leuk "slot" voor hun liedje te vinden, maar ondanks alle ijver mocht het niet baten.

En ook het riet, waarboven de juist aangekomen Koekoek nog wat onwennig en verlegen zijn roep liet horen, bleek deze ochtend weer een waar vogelorkest te verbergen. Alleen de Zanglijster, die al enige geslaagde avondconcerten gegeven had, liet zich hier niet horen in dit prachtige natuurgebied langs de Gooimeerkust.

Maar ik zou eigenlijk over de Kuifmees vertellen en dan moest ik daar nu maar eens mee beginnen, niet? Nu, dan moet u weten dat ik naast het "vogelen" ook graag Gooise zwerfstenen zoek en verzamel; ik had de vorige dag een ontsluiting van talrijke zwerfstenen ontdekt op een vers geploegde akker dichtbij de "Eukenberg" en ik hoopte daar vandaag wat leukes te vinden om mijn nietige verzameling wat te kunnen uitbreiden. Tijdens het "omspitten" van die akker hoorde ik de lachende conversatie van een mij bekend Groene Spechten-echtpaar en in de buurt was ook een mannelijke Gr. Bonte Specht, die op z'n uitverkoren roffeltak een heleboel energie kwijtraakte, door hierop zeer luid te roffelen.

Ik vertel u dit allemaal omdat ik na afloop van het stenen zoeken nog wat wandelde langs een rijtje Lariksen, waar ik weer dat "gehamer" hoorde en dit associeerde met "spechten". Wellicht zal niemand die associatie vreemd vinden, maar er was nergens een specht te zien, terwijl het geluid van zeer nabij klonk..... Het was dan ook géén specht, het was een 11 cm. lang vogeltje, met een spits, zwart-wit gevlekte kuif...., ah, u raad het al, de Kuifmees. Een vogel dat u niet alleen direct kunt herkennen aan z'n kuif, maar ook wel aan de witte voorkop met zwarte, gebogen strepen achter de ogen, zwarte halsband en kin, tenzij z'n kenmerkend snorrend "tsjurr" of "tzie-tzie-tzie" zijn aanwezigheid al aan u heeft verraden. Een mees, die we voornamelijk in naaldbossen tegen kunnen komen en dan meestal alleen. Als een "gekuifde" Boomkruiper kleefde hij tegen een wat vermolmd hekpaal, waarin hij driftig een gleufje aan het timmeren en uithakken was.

Ik volgde dit van enige meters afstand met grote belangstelling en verwonderde mij over het feit dat dit vogeltje zo ijverig lang én hard kon hameren! Wat de bedoeling van de mees was bleek al vrij gauw, want nadat hij na korte tijd terugkeerde had de Kuifmees een Lariks-appeltje in de bek welke hij onwrikbaar vastklemde in de uitgehakte gleuf! Nu kon hij op z'n gemak de Lariks-appel ontdoen van zaadjes en insecten. Zo te zien een secuur werkje!

Later toen "de vogel gevlogen" was, heb ik de Kuifmees-smidse van nabij bekeken; blijkbaar doet de Kuifmees het graag in wat vermolmd hout, want alleen nog in verscheidene andere half-verrotte palen vond ik enkele intact zijnde smidsen en niet in palen van "vers" hout!